

CZASOPISMO

TOWARZYSTWA APTÉKARSKIEGO.

Wychodzi co 1go i 15go każdego miesiąca w objętości 1—1½ arkusza druku. — Prenumerata wynosi dla członków towarzystwa rocznie 4 złr. 30 ct.; półrocznie 2 złr. 20 ct.; dla nieczłonków w Austrii rocznie 6 złr. 30 ct., półrocznie 3 złr. 20 ct., w Warszawie rocznie rsr. 4 kop. 50, na prowincyi w Król. polskiem i w Ces. Rosyjskiem z przesłanką rsr. 5 kop. 20; w Niemczech rocznie 12 Mk., w Belgii, Francyi i Szwajcaryi frank. 15.— Cena ogłoszeń wynosi 5 ct. od wiersza (petit) Administracyja we Lwowie w aptéce A. MUSSILA na Żółkiewskiem. Wszelkie korespondencye i listy dotyczące redakcyi a i reklamacyje adresować należy do redaktora Lwów ul. Sobieskiego 1. 30. 2. piętro — Ogłoszenia w Wiedniu przyjmuje wyłącznie kolega E. Koszałek. Hernal, Hauptstrasse 46.—W Warszawie główny skład u Gebetuera i Wolff'a.

Treść: Od wydawnictwa. — Ogłoszenie konkursu. — Nowy przyrząd do badania moczu na mocznik pomysłu M de Thierry, streścić M. D. W. (z drzeworytem). — Sprawy zawodu aptékarzkiego: Statut galicyjskiego towarzystwa aptékarzkiego. Sprawozdanie z 1. posiedzenia wydziału towarzystwa aptékarzkiego. Z wydziału towarzystwa aptékarzkiego. Sprostowanie. — Wiadomości bieżące. — Wspomnienie pośmiertne. — Ogłoszenia.

Tak samo jak pierwszy rozsłamy i niniejszy ner. Czasopisma wszystkim pp. właścicielom i zarządom apték w Galicyi na okaz. Kto Czasopisma naszego prenumerować nie myśli raczy nam nra te zwrócić. Zatrzymujących zaś takowe uważać będziemy za przedpłacicieli i pobierzemy przedpłatę kartą zaliczkową.

Brukujące nra. z lat ubiegłych prosimy jak najrychlej reklamować, gdyż nie naszą będzie winą jeśli takowych później dostarczyć nie bylibyśmy w stanie.

Wydawnictwo.

Ogłoszenie konkursu.

W skutek uchwały walnego z gromadzenia towarzystwa aptékarzkiego z dnia 15. listopada 1876 r. rozpiął wydział tegoż towarzystwa w porozumieniu z obydwoma gremijami apték Galicyi w roku 1877 konkurs na podręcznik dla uczni farmacyi w języku polskim. Termin pierwotnie oznaczony przedłużonym został na mocy uchwały walnego zgromadzenia towarzystwa aptékarzkiego z dnia 13. grudnia 1879 do dnia 1. października 1880 r.

„Z powodu, że żadne z nadesłanych dwóch dzieł konkursowych ukończonem nie zostało, przedłuża się na mocy uchwały gremijum aptékarzy Galicyi wschodniej, jako téż i walnego zgromadzenia towarzystwa aptékarzkiego z dnia 17. grudnia 1881 r.,

powyższy konkurs na podręcznik dla uczni, streszczający nauki farmaceutyczne, do dnia 31. maja 1882 r.

W mowie będący podręcznik składać się ma przedewszystkiem z dosłownego tłumaczenia lekospisu rakuskiego (wyd. VI. z r. 1869) i zawierać przy każdym surowym leku lub też przetworze chemicznym treściwe, lecz wyczerpujące objaśnienie: co do sposobu otrzymywania (przebiegu procesu chemicznego), własności, zafałszowań, względnie zanieczyszczeń i wykrycia tychże, tak by na podstawie podanego opisu dane ciało poznać i od innych pokrewnych, lub do zafałszowań używanych odróżnić można. Nadto winien autor nie tylko lekospisem objęte, lecz także wszystkie obecnie w lecznictwie używane leki i przetwory uwzględnić.

Powyższą całość poprzedzać ma wstęp omawiający w sposób treściwy a przystępny działy z chemii, fizyki, botaniki i mineralogii, mające zastosowanie w farmacyi, a nadto rozdział o rękoczynach farmaceutycznych.

Rękopis powyższej treści przez komisją ad hoc wybraną za najlepszy uznany, otrzyma nagrodę 1000 słowami: tysiąc zlr. w. a. i zostanie kosztem towarzystwa drukiem ogłoszony. Rękopis drugi z rzędu za najlepszy uznany otrzyma nagrodę 400 zlr. w. a. Obydwa te rękopisy stają się własnością towarzystwa.

Autorowie zechcą prace swe nadsłać najdalej do 1. czerwca 1882 r. na ręce prezesa towarz. aptekarskiego we Lwowie opatrzywszy dzieło pewnym motto, które też i na kopercie opieczętowanej, a zawierającej nazwisko autora, umieszczonem być powinno.

Bliższych wyjaśnień udziela w razie potrzeby.

Wydział towarzystwa aptekarskiego.

Nowy przyrząd do badania moczu na mocznik pomysłu Maurycego de Thierry.

(Z drzeworytem).

Na posiedzeniu Akademii umiejętności w Paryżu przedstawił i opisał członek tejże p. Miahle nowy mocznierz (urometr) pomysłu p. M. de Thierry. Przyrząd ten składa się z dwóch części. Pierwsza składa się z rurki wydętej *A*, zdolnej pomieścić w sobie 10 sześć. cent. pomiędzy zwężeniami *a*) i *b*). Rurka zamykana być może kranikiem *B*. dzielącym ją od zbiornika *C*.

Druga część składa się z walcowatego naczynia *E* jako zbiornika wody, oraz ze dzwonu *G*, opatrzonego skalą od 0—35. Obie dwie części przyrządu połączone są ze sobą za pomocą rurki sprężnikowej (kauczukowej).

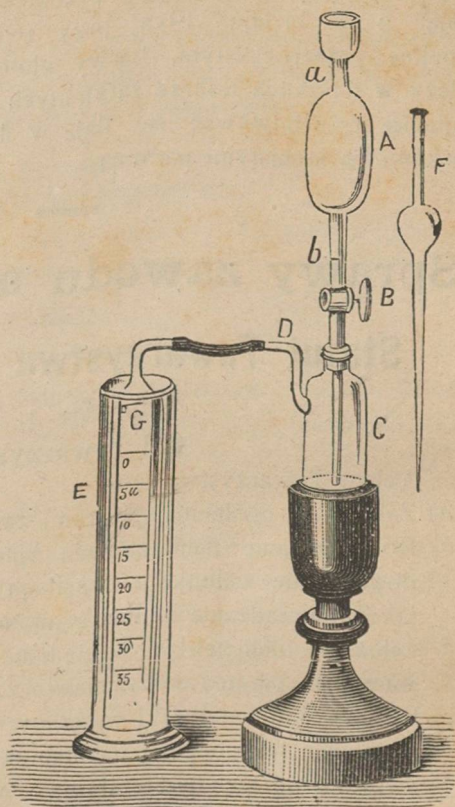
Sposób badania moczu w tym przyrządzie.

Przy pomocy mianowanej pipety (*F.*) wlewamy 2 sześć. cent. do badania przeznaczonego moczu do zbiornika *C.* wypełniając wydętą rurkę *A.* dokładnie podbromanem sodowym.

Naczynie walcowate czyli cylinder *E.* wypełnia się wodą o tyle, aby dzwon miareczkowy *G.* całkowicie był zanurzony.

Następnie zbiornik *C.* zanurza się w jakimś naczyniu w celu obliczenia ile powietrza się w takowym zmieścić może, rozumie się w tejże samej cieplocie w jakiej znajdować się będzie i cylinder mianowany, a to dla unormowania jednostajnej ciepłoty w obydwóch częściach przyrządu. Następnie za pomocą rurki kauczukowej łączy się zbiornik *C.* z mianowanym cylindrem *G.*, co gdy nastąpi, wypełnia się zbiornik *C.*, otwiera kran *B.* wprowadzając do tegoż odczynnik po linijkę *b*), tym sposobem wprowadzono 10 cent. kub. powietrza, które wypchnęło w cylindrze mianowanym *G.* odpowiednią ilość płynu.

Znając wymiary zbiornika *C.* i cylindra mianowanego *G.*, które powinny być jednostajne, gdy do moczu danego do analizy a znajdującego się w zbiorniku *C.* dolewać będziemy za pomocą kranu *B.* odczynnik podbromanu solowego, to po zmieszaniu przez kilka minut i następniem ogrzaniu zbiornika *C.* wywiązujący się z rozkładu tegoż azot wypychać będzie wodę z cylindra mianowanego *G.*, którego ilość mogąc łatwo odczytać, będziemy mieli dokładne pojęcie wiele w badanym moczu znajdowało się mocznika.

Przyrządzenie odczynnika a. Do 40 cz. ługu sodowego dodajemy 60 cz. wody przekroplonej a nareszcie ciągle mieszając 2 cz. bromu. Płyn przy tém otrzymany powinien być zupełnie przezroczystym, barwy złoto żółty. Przechowywać go należy w flaszkach dobrze zatykanych inaczej ulega on rozkładowi. Najlepiej przechowywać się daje w flaszkach małych zatykanych korkami obciągniętymi parafiną. (Z W. f. r. 1880).

Sprawy zawodu aptécarskiego.

Statut Towarzystwa aptécarskiego.

Art. 1.

Cel Towarzystwa.

Celem Towarzystwa jest:

- a) Zajęcie się ogólnemi sprawami zawodu aptécarskiego.
- b) Rozkrzewianie nauk zawodu aptécarskiego i przyrodniczych, dostarczanie członkom wszelkich środków do kształcenia się, jakoto: urządzenie w miarę możności wykładów umiejętności, założenie biblioteki a względnie czytelní, laboratorium chemicznego, jakoteż wydawnictwo Czasopisma i dzieł naukowych.
- c) Podanie pomocnej ręki członkom w wypadkach niezawinionej chwilowej lub zupełnej niemożności zarobkowania, wdowom i sierotom po nich pozostałym, a w nadzwyczajnych wypadkach i nieczłonkom. (Art. 32 g).
- d) Udzielanie członkom pilnym a ubogim, uczęszczającym na uniwersytet celem ukończenia studyjów obowiązkowych, zwrotnych zaliczek, na opędzenie taks frekwencyjnych i egzaminacyjnych.
- e) Stręczenie kondycyj.

Art. 2.

Skład Towarzystwa.

Towarzystwo składa się z członków rzeczywistych, wspierających, korespondujących i honorowych.

Art. 3.

Członkowie rzeczywisci.

Do Towarzystwa przystąpić może: każdy doktor lub magister farmacyi, podaptekarz i uczeń w trzecim roku, sławy nieskazitelnej.

Art. 4.

Członkowie wspierający.

Członkowie rzeczywisci (art. 3), którzy po dopełnieniu zwykłych warunków, wymaganych do przyjęcia ich do Towarzystwa, złożą jako jednorazowy datek najmniej 15 złr. w. a. do kasy Towarzystwa, otrzymają miano członków wspierających.

Art. 5.

Członkowie korespondenci.

Członkami korespondującymi mianuje wydział mężów pracujących na niwie farmacyi i przyrodoznawstwa.

Art. 6.

Członkowie honorowi.

Honorowymi członkami mianuje Towarzystwo mężów, którzy około dobra Towarzystwa, zawodu aptécarskiego, albo na polu nauk przyrodniczych znakomicie się odznaczyli.

Art. 7.

Przyjęcie do Towarzystwa.

Do Towarzystwa przyjmuje wydział: członków rzeczywistych i wspierających na podstawie polecenia dwóch członków.

Członków honorowych mianuje Walne Zgromadzenie na wniosek wydziału. Przyjęty do Towarzystwa zostaje wpisanym do księgi wpisowej i dostaje kartę przyjęcia, egzemplarz statutu i regulaminu Towarzystwa.

Art. 8.

Prawa i obowiązki w ogóle.

- a) Członkowie Towarzystwa bez wyjątku mają przystęp do walnych zgromadzeń.
- b) Na walnych zgromadzeniach ma każdy członek rzeczywisty i wspierający głos, prawo wybierania i wybieralności.
Członkowie honorowi i korespondujący mają na walnych zgromadzeniach tylko głos doradczy.
- c) Każdy członek rzeczywisty i wspierający ma prawo do wsparcia z funduszków Towarzystwa. (Art. 19. i 20).
- d) Członkowie mają prawo do korzystania z biblijoteki, czytelní, laboratoryjum chemicznego i wogóle z zasobów Towarzystwa, pod warunkami każdorazowie przez wydział określić się mającymi.

- e) Każdy członek obowiązuje się popierać usilnie cele Towarzystwa i dotrzymać statutu w całej osnowie, jako też uchwałą wydziału lub walnego zgromadzenia polecone mu czynności jak najstaranniej wypełniać.

Art. 9.

Wystąpienie z Towarzystwa.

Wystąpić z Towarzystwa można każdego czasu; jako występującego uważać należy:

- a) Członka, który wystąpienie swoje oznajmi wydziałowi Towarzystwa.
- b) Członka występującego na zawsze z zawodu aptékarzkiego, a obierającego zawód nie mający styczności zawodowej z aptékarstwem.
- c) Członka, który wkładem statutem ustanowionych pomimo dwukrotnego pisemnego upomnienia przez wydział nie wniósł przez rok, z wyjątkiem tych, którzy są dłużnikami Towarzystwa i tak długo członkami tegoż być i wszystkie statutem przepisane obowiązki wypełniać muszą, dopóki całej dłużnej sumy Towarzystwu nie zwróci.

Wykreślenie z listy członków uchwała wydziału.

Art. 10.

Powtórne przyjęcie.

Członek, który z Towarzystwa wystąpił, może być powtórnie przyjętym za wpłaceniem wkładki wstępnej 4 złr. wal, austr. (Art. 7).

Art. 11.

Wykluczenie z Towarzystwa.

Wykluczenie może nastąpić jeżeli członek dopuści się czynu hańbiącego, lub rozważnie i mimo napomnienia prezesa (wzgl. wydziału) działa na niekorzyść Towarzystwa albo zawodu aptékarzkiego. Wykluczenie z Towarzystwa uchwała wydział na podstawie wniosku uzasadnionego pięciu członków, pozostawiając wykluczonemu prawo odwołania się do walnego zgromadzenia. Odwołanie się do walnego zgromadzenia nie wstrzymuje uchwały wydziału.

Art. 12,

Utrata praw i korzyści.

Członek występujący dobrowolnie lub wykluczony wskutek uchwały, traci wszelkie prawa i korzyści, jakie Towarzystwo

swym członkom zapewnia. Wkładki przez tegoż wpłacone przeпадają na korzyść funduszu.

Art. 13.

Fundusze Towarzystwa.

Fundusze Towarzystwa składają się z majątku zarodowego i obrotowego, jako też z kwoty otrzymywanej od byłego lwowskiego gremijum aptekarskiego.

Art. 14.

Majątek zarodowy.

Majątek zarodowy Towarzystwa, który naruszonym być nie może, stanowią dochody :

- a) z wpisowego (art. 18 ad a);
- b) z jednorazowych datków członków wspierających (art. 4).
- c) z trzeciej części miesięcznych wkładek członków rzeczywistych i wspierających (art. 18 ad b);
- d) z darów wpływających na majątek zarodowy;
- e) z darów wpływających bez oznaczenia specjalnego celu;
- f) z kar pieniężnych wskutek wyroków sądów polubownych zapadłych (art. 33);
- g) z zwyczajek dochodów nad wydatki.

Art. 15.

Majątek obrotowy.

Majątek obrotowy Towarzystwa, który na cele wedle art. 19 do 23 przeznaczony, stanowią dochody :

- a) z prowizyi od kapitałów;
- b) z dwóch trzecich części miesięcznych wkładek członków rzeczywistych i wspierających (art. 18 ad b);
- c) z darów i zapisów, na ten cel wyłącznie postanowionych;
- d) ze strąceń kondycyj (art. 24);
- e) z odsetków otrzymywanych od byłego lwowskiego gremijum aptekarskiego,

Art. 16.

Kwota odebrana od byłego lwowskiego gremijum aptekarskiego jakoteż wszelki ewentualny wzrost jej przez wylosowanie papierów publicznych albo wygrane loteryjne, z wyjątkiem zwykłych odsetków jest nienaruszalną tj. nie może nawet być użytą na cele artykułem 25 objęte.

Art. 17.

Przechowanie fundusów.

Wszystkie fundusze Towarzystwa oprócz gotówki 200 złr. (art. 30 ad 1) znajdującej się pod odpowiedzialnością skarbnika, powinny być złożone w żelaznej kasie.

Kasa ta będzie umieszczoną u skarbnika, który zawsze właścicielem apteki we Lwowie być musi, lub w lokalu Towarzystwa, a klucz da niej przechowują prezes i skarbnik Towarzystwa.

Art. 18.

Opłaty członków.

- a) Wpisowe ustanawia się dla członków rzeczywistych i wspierających na 4 złr. wal. austr., płatnych jednorazowo lub w czterech bez przerwy po sobie następujących ratach miesięcznych. Członek wspierający składa oprócz tego jako jednorazowy datek najmniej 15 złr. w. a.
- b) Wkładka miesięczna tychże członków wynosi 50 ct. w. a.

Art. 19.

Wsparcie członków Towarzystwa.

Towarzystwo udziela wsparcia przez wydział:

- a) członkom rzeczywistym i wspierającym;
- b) wdowom lub sierotom po członkach rzeczywistych i wspierających, pozbawionych bez własnej winy wszelkich środków utrzymania.

Wsparcia te udziela Towarzystwo chwilowo lub stale.

Art. 20.

Wsparcie chwilowe.

W wypadkach słabości lub niezawinionej chwilowej niemożności zarobkowania jakoteż w wypadkach nadzwyczajnych, udziela Towarzystwo wsparcia członkom rzeczywistym i wspierającym na podstawie podania pisemnego z uwzględnieniem stosunków proszącego.

Wsparcie nie może przenosić kwoty 20 złr. w. a. miesięcznie, a na więcej jak dwa miesiące być przyzwołanem. Tylko w razie słabości, która się nad dwa miesiące przeciągnie, wydział uchwała czy i jakie wsparcie nadal ma być udzielone. Wsparcia chwilowe uważać należy jako zaliczki, które w miarę możliwości i w czasie oznaczonym, ratami z doliczeniem przez wydział oznaczonych odsetków zwrócone być mają do kasy Towarzystwa.

Oprócz tego rozporządza wydział pewną stałą kwotą, każdorazem przez walne zgromadzenie uchwaloną celem wspierania biednych farmaceutów niebędących członkami towarzystwa. (Art. 32 g).

Członek, który otrzymawszy wsparcie nie zwrócił takowego towarzystwu w umówionym czasie, traci prawo do ponownych wsparć.

Na wniosek wydziału uchwali walne zgromadzenie, które wsparcia jako zapomogę niezwrotną uważać należy.

Członkom uczęszczającym na uniwersytet celem ukończenia studiów obowiązkowych, którzy nie są w możności opłacenia taks frekwencyjnych i egzaminacyjnych, udziela towarzystwo, w wypadkach udowodnionej niemożności, uchwałą wydziału zapomogę, nie przewyższającą kwoty wyżej wymienionych taks.

Zapomogi te mają być zwrócone towarzystwu po ukończeniu studiów obowiązkowych ratami z doliczeniem 6%, a w każdym razie najpóźniej po upływie 3 lat. Dłużnik zaś wystawi pisemny rewers podpisany przez jednego poręczyciela. Do pożyczki lub wsparcia pieniężnego uzyskuje członek prawo przez przynależność do towarz. przynajmniej przez 2 lata, regularnie opłacając wkł. Słuchacze winni krom powyższych warunków przedłożyć albo świadectwo z odbytego z dobrym postępem Colloquium, albo też świadectwo z złożonego pierwszego egzaminu państwowego.

Art. 21.

Wsparcie stałe czyli roczne.

Wsparcia stałe czyli roczne udziela towarzystwo tylko w wypadku udowodnionej, niezawinionej niemożności zarobkowania:

- a) członkom rzeczywistym i wspierającym;
- b) pozostałym po członkach rzeczywistych i wspierających wdowom, które powtórnie nie weszły w związek małżeński, również jak sierotom, płci męskiej do 18 lat, żeńskiej do 15 lat liczącymi, pozbawionym bez własnej winy wszelkich środków utrzymania.

Wsparcia te udziela towarzystwo uchwałą walnego zgromadzenia, w miarę środków tym uprawnionym, którzy przynajmniej lat 10 opłacali wkładki statutem wskazane i prowadzili życie nie-naganne.

Podania o stałe zapomogi od roku do roku odnawiać należy.

Art. 22.

Renta emerytalna.

Członek rzeczywisty, który przynajmniej lat 15 bez przerwy opłacał wkładki statutem wskazane, nabywa prawo do renty emerytalnej, jeżeli bez własnej winy środków utrzymania pozbawionym będzie. Renta nie może być niższą od kwoty 120 złr. w. a. rocznie, w miarę możliwości funduszków wyznaczoną być może i w kwocie wyższej.

Art. 23.

Opędzenie kosztów pogrzebowych.

W wypadku zejścia ze świata członka rzeczywistego lub wspierającego udziela wydział kwotę o d powiednią z funduszków towarzystwa, nie przenoszącą jednakże 50 złr. w. a. na opędzenie kosztów pogrzebowych, jeżeli zmarły nie pozostawił żadnych środków.

Art. 24.

Stręczenie kondycyi.

Dla oszczędzania funduszu na wsparcie członków zostających chwilowo bez utrzymania, jako też i dla dogodności właścicieli aptek, Towarzystwo utrzymuje ewidencję tak posad opróżnionych we Lwowie, jako też i na prowincyi i pośredniczyć będzie między interesowanymi za wynagrodzeniem z obu stron po 2 złr. w. a., na korzyść majątku obrotowego wpływać mającém.

Członkom Towarzystwa udziela się tych korzyści bezpłatnie.

Art. 25.

Lokowanie kapitałów.

Kapitały majątku zarolowego, skoro wzrosną odpowiednio, mogą być wypożyczane za procentem 6 od sta właścicielom lub dzierżawcom aptek, będącym członkami Towarzystwa, za poręczeniem dwu innych właścicieli lub dzierżawców aptek; także użyte być mogą na zakupno papierów publicznych, publiczną pewność mających, lub lokowane w kasach publicznych.

Art. 26.

Zarząd i reprezentacyja Towarzystwa.

Sprawami Towarzystwa zarządza:

- a) Wydział z prezesem lub tegoż zastępcą;
- b) Walne zgromadzenie.

Art. 27.

Wydział Towarzystwa.

Wydział Towarzystwa składa się:

- a) z prezesa i tegoż zastępcy;
- b) z pięciu wydziałowych;
- c) z czterech zastępców;
- d) sekretarza, i
- e) skarbnika.

Prezesa i tegoż zastępcę, siedmiu wydziałowych i czterech zastępców wybiera walne zgromadzenie na rok jeden bezwzględną większością głosów, a to z grona członków rzeczywistych, lub wspierających we Lwowie zamieszkałych. Wydział ukonstytuowawszy się, wybiera z siedmiu wydziałowych sekretarza i skarbnika.

W miejsce członka występującego z wydziału wstępuje zastępca, na którego przy wyborze największa ilość głosów przypadła.

Art. 28.

Siedziba Towarzystwa.

Siedziba Towarzystwa jest we Lwowie, a Towarzystwo nosi nazwę i pieczętuje się: „Galicyjskie Towarzystwo aptekarskie“.

Art. 29.

P r e z e s.

Prezes (względnie jego zastępca) i wydział reprezentują Towarzystwo na zewnątrz tak wobec władz jak i innych osób. Wszystkie akta i dokumenta wygotowane imieniem Towarzystwa, zaopatrzone być muszą podpisem prezesa (jego zastępcy) i sekretarza a w sprawach kasowych i skarbnika, jakoteż opatrzone pieczęcią Towarzystwa. Prezes zwołuje posiedzenia wydziału, a w razie potrzeby nadzwyczajne walne zgromadzenie za porozumieniem się z wydziałem.

Podział czynności wydziału należy do prezesa lub tegoż zastępcy.

Art. 30.

Zakres czynności wydziału.

Wydział pod kierownictwem prezesa lub jego zastępcy zbiera się na posiedzenie zwyczajne raz co miesiąc.

Skarbnik prowadzi kasę i wszelkie księgi rachunkowe, równie jak i inwentarz majątku Towarzystwa.

Sekretarz prowadzi protokół, zapisuje uchwały posiedzeń walnego zgromadzenia i wydziału, załatwia korespondencyje i kontroluje kasę podręczną.

W zakres czynności wydziału wchodzi :

- a) Sprawozdanie rachunków i przedłożenie tychże walnemu zgromadzeniu ;
- b) ogłaszanie drukiem uchwał, na walnem zgromadzeniu zapadłych ;
- c) przyjęcie członków rzeczywistych i wspierających ;
- d) mianowanie członków korespondujących ;
- e) wykreślanie względnie wykluczenie członków z Towarzystwa ;
- f) kierownictwo sprawami Towarzystwa ;
- g) rozsłanie wezwań na posiedzenia walnego zgromadzenia ;
- h) asygnowanie wszelkich wydatków na cele Towarzystwa ;
- i) zbadanie i opracowanie wszelkich podań wniesionych, i przedłożenie tychże, o ile potrzeba, walnemu zgromadzeniu ;
- k) czuwanie pod odpowiedzialnością funkcyjaryuszów Towarzystwa nad całością majątku Towarzystwa ;
- l) szkntrowanie podręcznej kasy, zostającej pod kluczem skarbnika, w której nie więcej jak 200 zł. w. a znajdować się może ;
- m prowadzenie ksiąg wpisowych i rachunkowych Towarzystwa ;
- n) przyzwalanie wsparć chwilowych dla członków Towarzystwa ;
- o) w miarę przybywania członków do Towarzystwa, mianowanie agentów powiatowych, którzy będą obowiązani zgłaszających się członków przedstawić wydziałowi, i zebrane w swym okręgu wkładki przesłać co kwartał do kasy Towarzystwa ;
- p) zawieranie ugód z przedsiębiorcami w przedmiocie dostawy różnych potrzeb dla celów Towarzystwa.

Art. 31.

Walne zgromadzenie.

Walne zgromadzenie zbiera się na zwyczajne posiedzenie raz w roku w miesiącu styczniu.

Na posiedzenia nadzwyczajne, rozsła wydział wezwania na umotywowany wniosek przynajmniej 20 członków Towarzystwa.

W posiedzeniach walnego zgromadzenia biorą udział wszyscy członkowie Towarzystwa.

Walne zgromadzanie uchwała większością głosów na posiedzeniu obecnych.

Członkowie honorowi i korespondujący mają na walnych zgromadzeniach tylko głos doradczy.

Art. 32.

Sprawy należące do walnego zgromadzenia.

- a) Zmiana statutu;
- b) wybór prezesa, zastępcy, członków wydziału oraz i zastępców; wybory te odbywają się kartkami;
- c) mianowanie członków honorowych;
- d) zatwierdzenie lub zniesienie uchwał wydziału;
- e) zatwierdzenie rachunków rocznych;
- f) wymierzanie wsparć stałych dla członków rzeczywistych i wspierających, jako też wdów i sierót po tychże;
- g) uchwalenie pewnej kwoty rocznie na wsparcie biednych farmaceutów, nie będących członkami Towarzystwa.
- h) podwyższenie lub niżenie opłat członków;
- i) zatwierdzenie ugód w sprawach Towarzystwa przez wydział zawartych;
- j) przyjęcie lub odrzucenie darów i zapisów na rzecz Towarzystwa których przyjęcia wydział nie zdecydował, i w ogóle spraw, w których wydział odwołuje się do walnego zgromadzenia
- k) nabycie lub pozbycie majątku na cel Towarzystwa;
- l) ustanowienie rzecznika do załatwiania spraw spornych Towarzystwa ze stronami, nie należącemi do Towarz.;
- m) postanowienie o rozwiązaniu Towarzystwa.

Art. 33.

Załatwienie sporów.

Spory między Towarzystwem a pojedynczymi członkami załatwia sąd polubowny, składający się z trzech członków Towarzystwa. Z tych jednego wybiera strona, jednego wydział, trzeciego rozstrzygającego wybierają sobie dwaj wybrani członkowie. W razie, jeśliby która ze stron wzbraniała się mianować swojego sędziego polubownego, natenczas po upływie dni ośmiu druga strona ma prawo mianować go, i zawiadomić o tém stronę uporczywą. Wyrok sądu jest obowiązującym zaraz po ogłoszeniu, a kary pieniężne zasądzone wpływają na korzyść majątku zarodowego.

Art. 34

Rozwiązanie Towarzystwa.

Rozwiązanie Towarzystwa nastąpić może tylko na podstawie uchwały walnego zgromadzenia, na którym obecnych jest $\frac{3}{4}$ członków. Prawomocność uchwały wymaga $\frac{2}{3}$ głosów obecnych.

W razie rozwiązania Towarzystwa, uchwała walne zgromadzenie, co się ma stać z majątkiem Towarzystwa. W razie rozwiązania innym sposobem majątek Towarzystwa, z wyjątkiem kwoty odebranej od byłego lwowskiego gremijum aptécarskiego, wraz z ewentualnym jej wzrostem przez wylosowanie papierów publicznych, wygrane loteryjne itp., obrócony będzie na ufundowanie stypendyjów dla kształcących się w chemii słuchaczów uniwersytetu.

Art 35.

Kwota otrzymana od byłego lwowskiego gremijum aptécarskiego wraz z ewentualnym jej wzrostem przez wylosowanie papierów publicznych i wygrane loteryjne w razie rozwiązania Towarzystwa w jakikolwiekby sposób przechodzi napowrót na własność lwowskiego gremijum aptécarskiego lub na własność innego instytutu, gremijum to zastępującego.

Regulamin dla walnych zgromadzeń.

§. 1. Przebieg rozpraw ma być ściśle zastosowany do przyjętego porządku dziennego, tak iż nowe przedmioty obrad, aż po wyczerpaniu tegoż pod obradę wzięte być mogą. Wyjątek ma miejsce przy poprawkach i wnioskach takich, które są w bezpośrednim związku z omawianym przedmiotem, jeżeli zgromadzenie większością głosów uznaje wnioszek za nagłący.

§. 2. Prezes lub zastępca jego kieruje jako przewodniczący rozprawami i dyskusyją nad petycjami, wnioskami i sprawozdaniem.

§. Sekretarz ma zapisywać proszących o głos a przewodniczący udziela w porządku w jakim zostali zapisani.

§. 4. Nikt więcej jak dwa razy w tej samej sprawie głosu zabierać nie może. Wyjątek ma miejsce, jeśli idzie o sprostowanie faktu, lub o uwagę osobistą, w tym razie może nawet być udzielony głos z przerwaniem szeregu zapisanych do głosu.

§. 5. Sprawozdawca lub wnioskodawca ma prawo przy końcu rozprawy nad wnioskiem jeszcze raz głos zabrać, aby sprawę wszechstronnie wyjaśnić.

§. 6. Przy obradach mowca otrzymawszy głos winien podnieść się z miejsca, w mowie zwracać się tylko do przewodniczącego nie zaś do pojedynczych członków i ograniczać się na przedmiot obrady. Również unikać należy wszelkiego mówienia jedno-

czesnego, dyskusji prywatnej — w ogóle każdego przerywania mówiącego.

§. 7. Jeśli mówca oddała się od przedmiotu obrady, może go przewodniczący wezwać „do rzeczy“, jeśli dotyka osobistości „do porządku“, a gdy napomnienia te nie skutkują, może mu być odebrany głos.

§. 8. Wnioski pojedynczych członków wtedy mogą tylko być traktowane, jeśli są poparte przez 5 obecnych członków — to samo odnosi się do wniosków pisemnych.

§. 9. Odroczenie rozpraw może być każdego czasu wniesione i uchwalone.

Wniosek postawiony o zamknięcie rozprawy podaje przewodniczący bezzwłocznie pod głosowanie bez żądania poparcia, a jeżeli większość do tego się przychyli, wtedy przewodniczący dyskusję zamyka. Po takim zamknięciu, żadnemu mówcy oprócz poprzednio zapisanych w tymże samym przedmiocie przemawiać nie wolno.

§. 10. Po wyczerpanej dyskusji, lub gdyby w przedmiocie wniesionym nikt do zabrania głosu nie przystąpił, przewodniczący obejmie krótkimi słowy przedmiot wniesiony zformułuje kwestyję i podda ją pod głosowanie.

§. 11. Głosowanie odbywa się zwyczajnie przez powstawanie z miejsc. Przewodniczący ogłasza rezultat głosowania, jeżeli rezultat jest wątpliwy, nastąpi próba przeciwna, a jeżeli i ta nie rozstrzyga, przystępuje sekretarz do liczenia głosów.

§. 12. Imienne głosowanie może mieć miejsce na wniosek jednego członka jeżeli większość się na to zgodzi.

§. 13. Przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§. 14. Kto zamierza mieć wykład o czemś winien się zgłosić do prezesa, który mu przeznaczają stosowny na to czas.

§. 15. W protokole zapisuje się poddaną pod głosowanie kwestyją bez dalszego określenia stosunku głosów, przy wyborach zaś ilość głosów.

§. 16. Każdy głosujący ma prawo zażądać, aby jego głosowanie w protokole imiennie zapisanym było.

§. 17. Wniosek odnoszący się do zmiany statutu (artykuł 32 statutu) wymaga do swej prawomocności $\frac{2}{3}$ głosów obecnych głosów, każda inna uchwała wymaga absolutnej większości głosów.

§. 18. Wybory wydziału i komisji kontrolującej odbywają się kartkami w ten sposób, iż sekretarz odczytuje spis członków a ci w tym porządku kartki oddają do rąk skrutatorów.

§. 19. Skrutatorów wyznacza z grona członków przewodniczący.

§. 20. Jeżeli przy wyborze pojedynczych funkcyjnarjuszów, który z członków nie otrzymał absolutnej większości głosów, nastąpi pomiędzy tymże a członkiem mającym po nim najwięcej głosów wybór ściślejszy.

Przy wyborze wydziałowych i komisij rozstrzyga już względna większość głosów.

S p r a w o z d a n i e

z 1. posiedzenia wydziału towarzystwa aptékarzkiego odbytego w dniu 22. grudnia 1881 r.

Obecni pp.: Angermann Jan, Bachman Jan, Kajetanowicz Szymon, Krzyżanowski Kalikst i Jabłonowski Wincenty. Przewodniczy p. Adolf Mussil.

Pan przewodniczący odczytuje list pana Z. Ruckera, który oświadcza, że dla braku czasu wyboru na wydziałowego na teraz przyjąć nie może, a składając zarazem urząd skarbnika, odsęła walory będące w jego przechowaniu, jakoteż wszystkie księgi, akta i dokumenta kasowe. Wydział jednakże nie przyjął tej rezygnacyi, a na wniosek zastępcy prezesa p. Krzyżanowskiego wybrał deputacyją złożoną z pp. Mussila, Krzyżanowskiego i Jabłonowskiego, którym polecił, po pierwsze: podziękować w imieniu wydziału p. Z. Ruckerowi za nadzwyczaj gorliwe i na wszelkie uznanie zasługujące sprawowanie urzędu skarbnika, a powtórę: uprosić na wszelki sposób p. Z. Ruckera, ażeby tenże i na ten rok w wydziale pozostać, a urząd skarbnika i nadal zatrzymać raczył.

Po sprawdzeniu, że wszystkie dokumenta kasowe, jako też papiery wartościowe i gotówka odesłane przez pana skarbnika są w porządku, wydział oddaje prezesowi panu Adolfowi Mussilowi wszystkie walory towarzystwa do tymczasowego przechowania i umocowuje pana przewodniczącego do załatwienia bieżących spraw kasowych na wypadek, gdyby pan Z. Rucker urzędu skarbnika nie przyjął.

Z porządku dziennego następuje ukonstytuowanie się wydziału, którego wynik jest następujący: Sekretarzem wybrano Wincentego Jabłonowskiego. Stręczenie kondycyj, pośrednictwo w kupnie i dzierżawie apték, jako też pośredniczenie w kupnie i sprzedaży vegetabilijów oddano kol. p. Kajetanowiczowi.

Bibliotekarzem wybrano p. J. Bachmana, a do zarządu szkoły farmaceutycznej i laboratoryjum chemicznego ze strony wydziału p. Kaliksta Krzyżanowskiego.

Administracyją Czasopisma przyjmuje i tego roku pan Adolf Mussil.

Na wniosek kol. p. Krzyżanowskiego uchwała wydział sprawienie kasy ogniotrwalej w myśl art. 17 statutu i uchwały na drukiem posiedzeniu wydziału w roku 1881 zapadłej.

Następnie zawiadamia pan przewodniczący, że Wny profesor dr. Radziszewski zrzeka się obowiązków odpowiedzialnego redaktora Czasopisma aptécarskiego. Wydział biorąc zawiadomienie to do wiadomości, uchwała Wmu profesorowi dr. Radziszewskiemu za życzliwość tylekroć okazaną towarzystwu naszemu pisemne złożyć podziękowanie.

Po krótkiej dyskusyi postanowiono porozumieć się z Wnym p. drem. Wąsowiczem i uprosić go, ażeby przyjąć zechciał zarazem i trudy odpowiedzialnego redaktora Czasopisma.

Sprawę kol. J. H. w B, o pożyczkę odroczone z powodu niedopełnienia warunków art. 25 statutu do następnego posiedzenia, poczem

odczytaném zostaje zawiadomienie świetnego Magistratu król. miasta Lwowa, że w Berlinie odbędzie się ogólna wystawa niemiecka dla spraw higieny i ratunku, w której także wystawcy monarchii austro-węgierskiej mogą wziąć udział. Z powodu, że termin do zgłoszeń oznaczonym został dla monarchii rakuskiej do końca grudnia 1881 r., że przeto przy najlepszych nawet chęciach wzięcia udziału w wystawie termin już za krótki, uchwalono odezwę tę w łamach Czasopisma tylko powtórzyć dosłownie.

W dalszym toku rozpraw postanawia wydział uchwalony na ostatniem walném zgromadzeniu statut kazać drukować i szanownym członkom towarzystwa rozesłać.

Na wniesione dwie prośby podupadłych weteranów farmacyi o wsparcia uchwalili wydział na podstawie art. 32 lit. g) statutu udzielić p. J. W. 20 a p. W. P. 5 zlr.

Na członków rzeczywistych przyjęto do towarzystwa:

kol. p. Adolfa Hubla mag. farmacyi i c. k. oficjalą apteki wojskowej i kol. p. Julijana Elektorowicza magistra farmacyi we Lwowie.

W końcu uchwalili wydział 10 zlr. dla woźnego jako dar noworoczny.

Z wydziału towarzystwa aptécarskiego.

Do sprzedania: Hba Menth piper.

Castoreum sibir, deka	3	zlr. 50 ct.
Cantharides kilo	4	" — "
Lapis Cancror kilo	5	" 50 "
Secale cornut	1	" 50 "
Sem foeniculi	—	" 40 " (100 kl. 35 zlr.)
" sinapis alb	—	" 20 " (100 kl. 16 zlr.)

Poszukuje się do kupienia: *Baccae Myrtillorum*
Hba Centauri
Flores Chamomil vulg.
„ *Malvae arbor*
Sem Sinapis nigr.

Poszukują umieszczenia: Magistrowie — asystenci.

Starszy magister farmacyi, rutynowany ekspedyjent, pozostający 4 lata na miejscu, poszukuje od 1. maja 1882 r. kondycyję w jednym z większych miast Galicyi.

Trzech uczni, posiadających przynajmniej rok praktyki, znajdują zaraz umieszczenie.

Poszukuje się do nabycia lub wydzierżawienia apteki w mniejszym mieście powiatowem.

Apteka w małym miasteczku z domem i ogrodem do sprzedania.

PP. którzy z pośrednictwa skorzystali, a taksy ustanowionej statutem w kwocie 2 zlr. jako nieczłonkowie towarzystwa nie uiścili, raczą takową na ręce podpisanego nadesłać.

S. Kajetanowicz,
w aptece pod złotym lwem
we Lwowie.

Sprostowanie.

W sprawozdaniu z 14. walnego zgromadzenia towarzystwa aptekarskiego zamieszczonem w 1. nrze Czasopisma z b. r. opuszczono przez pomyłkę zecera na str. 24, wiersz 23 od góry, dwa nazwiska pp. zastępców wydziałowych. Ustęp ten więc brzmieć powinien: Na zastępców wydziałowych wybrano pp. Józefa Podgórskiego, Henryka Fuchse, Maurycego Adlera i Henryka Blumenfelda.

Lwów dnia 15. stycznia 1882.

W. P. Jabłonowski,
sekr. tow. apték.

Wiadomości bieżące.

— Wyszedł właśnie katalog wystawy lekarsko-przyrodniczej, połączonej z III. zjazdem lekarzy i przyrodników polskich w Krakowie (in 8vo str. 66). Dokładne zestawienie tego katalogu jest zasługą niezmordowanego dyr. Baranieckiego, któremu należy się trwale uznanie nie tylko za urządzenie i utrzymywanie muzeum techniczno-przemysłowego w Krakowie, ale i za podniesienie myśli urządzenia zjazdów lekarzy i przyrodników polskich, tak nadspodziewanie rozwijających się, oraz i za urządzanie wystaw ze zjazdami połączonych. Wydanie katalogu obecnego stanowi uzupełnienie czynności zjazdowych i dlatego zwracamy uwagę na pokaźną broszurę, w nadziei, że będzie ona zarazem miłym przypomnieniem dla wszystkich członków ostatniego zjazdu.

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE.

— Ignacy Łukasiewicz, właśc. dóbr ziemskich, poseł na sejm krajowy, magister farmacy i były aptekarz, członek honorowy naszego towarzystwa, jeden z najzaciejszych obywateli kraju naszego zmarł w dniu 7. b. m. w majątności swej Chorkówce. Od najmłodszych lat do ciężkiej przywykł pracy, należał on do liczby wyjątkowych, nigdy nieustrudzonych mężów, skrupatnych w pełnieniu obowiązków na się przyjętych lub włożonych. To też pozostawił po sobie wiekopomne pomniki swej wytrwałości i pracowitości: on bowiem był właściwym założycielem i twórcą galicyjskiego przemysłu naftowego. Po ukończeniu studyjów zawodowych kondycjonując w aptece lwowskiej Piotra Mikolascha wraz z kolegą swym dotychczas żyjącym jeszcze J. Zeh (obecnie aptekarzem w Borysławiu) był pierwszym, które wolne od pracy zawodowej chwile poświęcał nauce galicyjskiej, dzielnie Zehowi w jego pracach pomagając. On pierwszy stworzył wzorową kopalnię nafty w Bóbrce pod Krosnem, za której wytworne okazy na wystawie krajowej we Lwowie odznaczony został dyplomem honorowym, a w r. 1878 jako 25 letniej rocznicy zawodu na polu postępowego naftiarstwa medalem pamiątkowym. Jako właściciel dóbr ziemskich, szczerze zajmował się dolą włościan tak iż powszechnie zwano go „prawdziwym opiekunem ludu“.

— Szymon Syrski, dr. wszech nauk lekarskich, publiczny zwyczajny profesor zoologii i dyrektor instytutu zoologicznego w c. k. uniwersytecie lwowskim, członek wielu uczonych towarzystw, radny miasta Lwowa, kawaler orderu Franciszka Józefa zmarł po dłuższych cierpieniach w nocy z dnia 12. na 13. stycznia licząc zaledwie lat 52. Śp. prof. Syrski uczęszczał do szkół w Przemyślu, studia uniwersyteckie odbywał w Krakowie, Wiedniu i Paryżu, skąd powróciwszy habilitował się w Warszawie na docenta anatomii porównawczej. Nieco później objął posadę konserwatora i dyrektora muzeum w Tryjeście. Następnie brał udział w austryjackiej wyprawie umiętnej na około świata na fregacie „Navarra“. W uznaniu znakomitych swych zasług wyniesiony do stanu szlacheckiego otrzymał w roku 1873 nadto order Franciszka Józefa. W dniu 25. grudnia 1875 r. został mianowany profesorem w tutejszej wszechnicy. Pisywał wiele, zwłaszcza po niemieku, a niektóre jego prace przełożone zostały na język włoski. Wszystkie prace cechują się nadzwyczajną sumiennością, to też śmiało rzecz można iż świat uczony utracił w nim jednego z najsumienniejszych badaczy na pola ichtyologii.

— P. Dyszkiewicz, mag. farm. były właściciel apteki w Dukli, zmarł 1. stycznia b. r. licząc lat 86,

Cześć i pamięć!

Ogłoszenia.

Poszukuję do kupienia :

Baccae Myrtillor.) w każdej
Flor. Malv. arbor.) ilości
prosząc o wzory i ceny.

Oferuję zaś w pakietach pocztowych za zaliczkę franco :

Rheum chin. $\frac{1}{2}$ md. k. 2 zł 60 c.	} Bez zobowiązań.
Cantharides " 4 " —	
Secale cornut. " 1 " 50	
Lapides Cancr. " 5 " 50	
Sem foeniculi dep. — " 40	
(100 kl. ab Brody 35 zł)	
Sem. sinapis alb. — zł. 20 c	
(100 kilo ab Brody 16 zł.)	
Castor. sibiric. deka 3 zł. 50 c	

Adolf Inlender,

7-1-3

apt. w Brodach.

Poszukuje się apteki

do wydzierżawienia lub też kupna, któraby przynajmniej 3 — 4000 przynosiła brutto.

Blіszszej wiadomości udzieli *W. K.* w aptece Wgo Siedleckiego w Krakowie. 6. 2-?

32. 6—6 **Mikroskope**

zur Untersuchung des Schweinefleisches auf Trichinen, Linear-Vergrößerung 200 mal, mit Gebrauchs - Anweisung, Pincette, Präparaten etc, à **St. 30 Mark.** Grössere Instrumente zu wissenschaftlichen Zwecken nach illustrirtem Preis-Courrant.

M. W. Berger,

optisches Institut Berlin N. O.

Z dniem 1. listopada r. 1879 zaczął wychodzić w Tarnowie

PRZYRODNIK „dwutygodnik popularny, pismo naukowe, którego przedmiotem będą tylko nauki przyrodnicze w najobszerniejszem tego słowa znaczeniu, z wyjątkiem filozofii przyrodniczej. Chcąc rozbudzić w naszym kraju u młodej generacji i u ludzi bez różnicy stanu i powołania a interesujących się naukami przyrodniczymi zamiłowanie do tychże nauk, zajmujących dziś stanowisko poważne a zdobywających sobie kierunkiem realnym coraz to poważniejsze i wybitniejsze stanowisko pośród innych umiejętności, powzięliśmy zamiar wskrzeszenia niejako „Przyrodnika“, który wychodził we Lwowie w latach 1871, 1872 i 1873, rozszerzyć jego program i pomnażając materyjał znacznie, pozostawić przy tych samych warunkach prenumeracyjnych.

Szanownym prenumeratorem dawniejszego „Przyrodnika“ przypominamy, że dajemy dwutygodnik zamiast sześciotygodnika przy tych samych prawie warunkach prenumeracyjnych.

„Przyrodnik“ wychodzi 1. i 15. każdego miesiąca, obejmując 16 stronnic druk w formie dużej Ski, a prenumerata jego wynosi: rocznie zł. 2⁰⁰ et 70⁰⁰.

Zygmunt Morawski. naucz. gymn., redaktor i wydawca.

Ważne dla pp. aptekarzy.

Blankiety rachunkowe, na wydane leki na koszt państwa lub kraju, które to drukowane są według danej wskazówki z „Bióra sanitarnego“, wolne od stępla, dwójakiego rodzaju:

1. sub a) Rachunek, specjalny dla każdej gminy
2. sub b) Rachunek główny.

Cena libry **40** ct. w. a.

Do nabycia w Drukarni Ludowej we Lwowie. Plac bernadyński l. 7.

8. 1-2

Redaktor odpowiedzialny: dr. M. D. Wąsowicz, doc. uniwersytetu.

Nakładem galic. towarz. aptek,

Z drukarni J. Dobrzańskiego i K. Gromana.